

Ali SALİ

KOKU

bir sığınak
bir bekleyiş beldesidir ellerin
nefesin yankılar yaratır karanlıkta
düşlerimden kovamadığım
kaçak bir çile gibi taşırsın güzelliğini

beni kokunun arasına katarsın
orası derindir
sonra kokunun serinliğinde yıkarsın beni
kokunla birlikte derinliğe çeker
bu acıdan örülmüş tortuyu
cezmedersin rüzgârla

kokun yitiklerin arasına katılmaktan
korur dilinde müstahkem bir mevzi edineni
müstahkem cürümlerin işlenmesini
alır getirir rüzgâra karışan kokun
bunları eklersin cezama benim
şeddeli cezaların katılmasına bir engeldir
rüzgârın getirdiği
yüzünden ayrı durur ellerim
ellerimi nereye koyacağımı bilemem

muhkem hükümleri al alnımdan
yüzümü ellerime yatırtma benim